

Овчар и змија

Јед'ан ноќ тро'ица овч'ари п'асле-си 'овце на-пл'анину. И-едн'о време сак'але-си да-зап'алив тут'ун, треб'ало-ги 'ог'ањ, а-нем'але куд'е-њи н'ишто. К'ат-гл'едав, углед'але т'амо на-р'ид^Т г'оре ед'ан 'ог'ањ. И-рекн'аја ед'ан: "К'е-иду да-зап'алу". От'ишја 'он т'амо, приближ'ил-се, к'ат-гл'еда 'около 'ог'ањ тр'и дев'ојке с'едив и-пр'авив-си муаб'ет. Ама-т'ија не-б'иле дев'ојке, б'иле зм'ије, па-се-претвор'иле у-дев'ојке. И-збор'иле-си м'еѓу њи. Едн'ата вик'ала: "Тр'и г'одине в'оду н'е-сам п'ила, н'е-сам-се нап'ила". Др'угата вик'ала: "И ј'а 'еве тр'и г'одине н'е-сам п'ила в'оду..." А тр'еќата в'ика: "М'оре, в'и п'а-сте натоп'иле 'уста, ама-ј'а тр'и г'одине в'оду н'е-сам п'ила. Ј'утре, зн'ам, п'оп к'-иде у-т'уј њ'иву да-жн'еје т'амо, па-к'ат-к'е-б'иде пл'адне, по-јед'ење п'осле к'е-ст'ане поп'ова к'ерка да-зб'ира п'олози, ј'а к'е-се-скр'ију пот-п'рв п'олог^к, к'ат-к'е-д'ојде 'она да-га-д'игне, ј'а к'е-гу-у'апу и-т'аг^к к'-иду да-се-нап'ију в'оду". Он'ај овч'ар слуш'ал па-неке'ал да-иде да-п'али циг'аре, врн'аја-се н'асат. К'ат ј'утрето д'ан, 'истина, п'оп от'ишја да-жњ'еје. Жњ'еј'еле а-он'ај овч'ар 'овце си-ги-в'рти 'около арг'ати. 'Они закач'али-га. 'Он беќ'ар 'около дев'ојке се-в'рти. 'Оне га-закач'але, 'он си-св'е тер'ал по-њег'ово. К'ат-ств'арно седн'але да-р'учав, руч'але, к'ерка рипн'ала да-га-в'ати он'ај п'олог^к куд'е што зм'ија б'ила. "Ст'ој, куд'е к'-идеш?" – рекн'ал он'ај овч'ар. Пр'иш'а^л п'а с'а^с-он'ај њег'ову чам'угу тргн'ал-га п'олог, к'ат-т'амо ед'ан котел'ак зм'ија тол'ика. Ов'ија св'и се-исплаш'иле, фат'ило-ги стр'а. Шт'о-ли-је ов'ој. А-'он зем'ал он'ај ст'ап па врз-њ'ума и-в'ика: Б'ивај как'о што-си-б'ила с'иноќ 'или с'ак к'е-те-см'ачкам, питив'ан к'е-те-напр'аву. Б'ивај как'о што-си-б'ила с'иноќ. А-он'ај зм'ија коп'ешка-се по-м'алко, не-м'рда. По-др'уги п'ут, по-тр'еќи. И 'а да-изм'ане да-гу-'удри, и 'она бидн'ала дев'ојка, т'ај зм'ијата.

Тима Ничова 80 г. (Божидар Видоески)